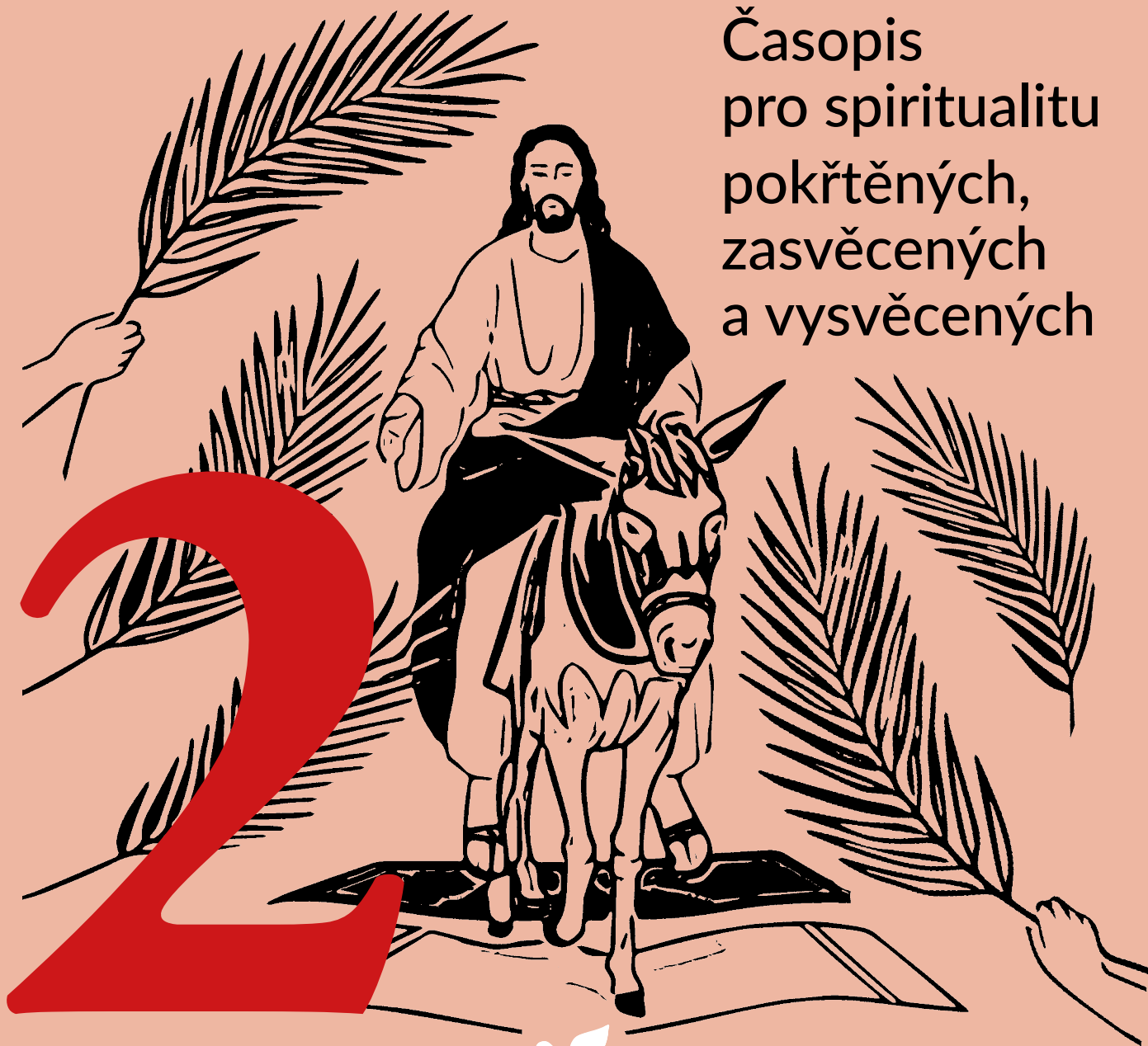

fermentum

2025, číslo 2

Časopis
pro spiritualitu
pokřtěných,
zasvěcených
a vysvěcených

Živá teologie
STÁLÁ PŘÍLOHA

Obsah

Slovo úvodem	3	Velký pátek	28
Popeleční středa	4	Bílá sobota	29
1. neděle postní	5	Slavnost Zmrtvýchvstání Páně	30
2. neděle postní	9	Pondělí v oktávu velikonočním	33
Slavnost sv. Josefa, snoubence Panny Marie	11	2. neděle velikonoční	34
3. neděle postní	14	3. neděle velikonoční	38
Slavnost Zvěstování Páně	17	4. neděle velikonoční	40
4. neděle postní	19	5. neděle velikonoční	43
5. neděle postní	22	6. neděle velikonoční	45
Květná neděle	24	Slavnost Nanebevstoupení Páně	47
Zelený čtvrtek	26	7. neděle velikonoční	49
		Slavnost seslání Ducha svatého	52

Živá teologie **57**

Čím nás může oslovit Zákon Kristův Bernharda Häringa?	60
Příležitost k obnově, prohloubení a oslavě naší víry v Ježíše Krista	70
Informujeme – Úcta k Srdci Páně a encyklika Dilexit nos	78
Četli jsme knihu...	82

Slovo úvodem

Pavel Černuška

Studoval klasickou filologii na FF MU a KU Eichstätt, teologicky zaměřené studium absolvoval na CMTF UP. V roce 2016 přijal jáhenské svěcení a slouží v Kroměříži.

Vážení čtenáři, druhé číslo letošního ročníku *Fermenta* zve vás i ty, kterým sloužíte, na pouť postním a velikonočním časem. Hloubka textů Písma, jež nám nyní nabízejí, sama vede na hlubinu. Vhodnou pomůckou snad budou ale také myšlenky našich přispěvatelů, jimž za ochotu ke spolupráci patří upřímné poděkování. *Živá teologie*, stálá příloha *Fermenta*, pak opět připomíná již blízké 1700. výročí Nikajského koncilu, uvedena je život a především dílo Bernharda Häringa. Jelikož jsme si jako úkol stanovili také reagovat na aktuální dění, přinášíme pozvání k četbě nejnovější encykliky papeže Františka *Dilexit* nos. Na závěr opět nabízíme několik novějších knižních titulů, které mohou být podnětem pro pastorační praxi. ■

Užitek z četby a postních a velikonočních týdnů samých přeje

Pavel Černuška, šéfredaktor

K zamyšlení

Při prvním doušku si Tomáš pomyslel, že něco tak lahodného ještě nikdy nepil. Podivil se: „Nevěděl jsem, že voda je tak dobrá. Taková obyčejná věc.“ „Poděkuj poušti,“ řekl muž. „Otevřela ti oči.“

*Zuzana Holasová, Popoupo,
kapitola Bratr píseň*

Autoři příspěvků

Jiří Bůžek – kněz brněnské diecéze

Zdeněk Drštka – kněz brněnské diecéze

Karel Janečka – kněz olomoucké arcidiecéze

Vojtěch Janšta – kněz ostravsko-opavské diecéze

Petr Káňa – kněz olomoucké arcidiecéze

Bohumil Kundl – kněz olomoucké arcidiecéze

Vojtěch Loub – kněz brněnské diecéze

Josef Mikulášek – kněz olomoucké arcidiecéze

Jakub Tůma – kněz brněnské diecéze

Petr Vrbacký – kněz brněnské diecéze

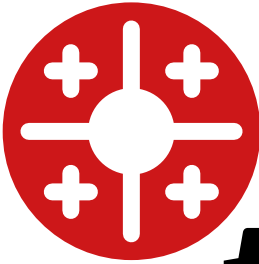
Slovo k dětem připravují Hana Polednová, Tamara Suchánková a pramen Fermenta.

Pramen Fermenta – další autoři (biskupové, kněží a jáhni českých a moravských diecézí), kteří si přáli, aby jejich jméno nebylo uvedeno

Redakční poznámka

Po formální stránce nejsou texty plně sjednoceny, protože určité rozdíly jsou mnohdy součástí sdělení jednotlivých autorů. Stejně tak se liší užívání textů Písma, kde např. hranice mezi citací a aluzí není ostrá, a proto se do jisté míry respektuje i po formální stránce přístup, jež autor zvolil.

fermentum

ŠÉFREDAKTOR

Pavel Černuška

MANAŽER PROJEKTU

Martin Steiner

výroba, marketing, inzerce, předplatné
fermentum@cirkev.cz

GRAFICKÝ DESIGN, SAZBA

Pavel Vodička

VYDAVATEL

Česká biskupská konference
Thákurova 676/3, 160 00 Praha 6
www.cirkev.cz

VÝHRADNÍ DISTRIBUTOR

KatMedia, s.r.o.
Antala Staška 511/40, 140 00 Praha 4
<https://eshop.cirkev.cz>

ISSN 2788-0567

církev.cz

E-shop

karmelitánské
nakladatelství

Široká nabídka paškáků a velikonočního sortimentu pro farnosti

Zaregistrujte se na

eshop.cirkev.cz/farnosti

Tomáš Král

specialista obchodu

+420 230 233 591, +420 731 633 355

eshop@cirkev.cz, kral@kna.cz

církev.cz

E-shop

Nabídka pro farnosti

Získejte
20% slevu
na veškerý
sortiment

(po registraci do B2B E-shopu)

Přehledný e-shop s nejširší nabídkou knih, liturgických předmětů, devocionálií, klášterních produktů, mešních vín a dalšího sortimentu

Knihy

Klášterní
produkty

Mešní
vína

Tisíce položek k objednání

Stovky vlastních titulů

Profesionální logistika a doprava

Zákaznická linka (9.00–16.00)

Provozovatel e-shopu Církev.cz:

KatMedia, s.r.o., Antala Staška 511/40, 140 00 Praha 4

Více informací na: eshop.cirkev.cz/farnosti

Tomáš Král

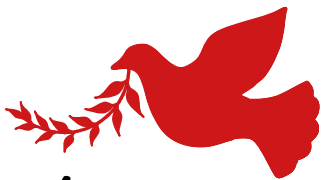
specialista obchodu

Tel.: +420 230 233 591, +420 731 633 355

E-mail: eshop@cirkev.cz nebo kral@kna.cz

Živá teologie

2025, ročník IV, číslo 2

fermentum

Motto:

Těšte, těšte můj lid!
(Iz 40, 1)

Čím nás může oslovit Zákon Bernharda Häringa? 60

Příležitost k obnově, prohloubení a oslavě naší víry v Ježíše Krista 70

Informujeme - Úcta k Srdci Páně a encyklika Dilxit nos 78

Četli jsme knihu 82

Vážení čtenáři,

Nejnovější číslo *Živé teologie* vychází pro čas, do něhož již spadá kulaté 1700. výročí předpokládaného začátku Nikajského koncilu. V pravý čas tedy můžeme předložit pojednání Ctirada Václava Pospíšila o teologii a spiritualitě tohoto významného sněmu a o jeho významu pro dnešek. Tato studie navazuje na spíše historicky laděný text, s nímž jste se mohli seznámit v minulém čísle. Předchází jí pojednání z pera Jana Poláka, jež připomíná významný spis Bernharda

Häringa *Zákon Kristův*, který spatřil světlo světa právě před 70 lety. Protože v těchto dnech vychází český překlad nejnovější encykliky papeže Františka *Dilexit nos*, informujeme o jejím obsahu a rovněž doplňujeme několik teologických inspirací nad rámec encykliky. Na závěr opět nabízíme několik novějších knižních titulů, které mohou být podnětem pro pastorační praxi – uvedené tituly pročetla a texty připravila Miroslava Kordíková. ■

Příjemný čas nad stránkami *Živé teologie* přeje

Pavel Černuška

Informujeme Úcta k Srdci Páně a encyklika *Dilexit nos*

Zatím poslední encyklika papeže Františka *Dilexit nos* věnovaná úctě k Nejvyššímu Srdci Páně ze dne 24. 10. 2024 v těchto dnech vychází v poměrně zdařilém českém tlumočení, na jehož vzniku se vedle překladatelky podílely také další osoby. Všem, kdo přiložili ruku k dílu, je třeba poděkovat, což platí i o redakční práci Karmelitánského nakladatelství.

Toto vybídnutí k vnitřnímu životu přímo volá po hlubším domýšlení inspirací obsažených v okružním listu římského biskupa, a proto se nejprve zamyslíme nad problematikou úcty k Srdci Páně. Následně upozorním na některé opravdu zajímavé podněty obsažené v dotyčném dokumentu a zároveň se odvážím je v jistém slova smyslu rozvinout. V poslední části encykliky papež František velmi správně podtrhuje na praktický význam úcty k Srdci Páně, tedy to, jak se dané duchovní úsilí má promítat do našeho života a působení, což si dovoluji parafrázovat v závěrečném bodu tohoto pozvání k zamyšlení nad daným fenoménem a také nad obsahem encykliky.

Spiritualita úcty k Srdci Páně a s tím spjatá úskalí

Za velmi pozitivní a povzbudivé považuji, že dostáváme do rukou důrazné vybídnutí k prohloubení vlastního vnitřního, duchovního

života. Dle mého soudu je to jediný opravdu účinný lék na většinu neduhů, které souží nejenom společenství naší místní církve. Zkrátka a dobře, je to cesta proměny smýšlení, ke které nás neustále v evangeliu vybízí náš Pán a papež František touto formou nyní nechává promlouvat pravého nejvyššího Pastýře, jehož hlas ovce na základě citu pro víru velmi dobře rozpoznají. Je na nás, abychom danou výzvu vzali opravdu vážně. Je na nás teologů, duchovních i řeholnicích abychom v tom šli příkladem a ostatním k tomu taktně pomáhali. Tudy vede cesta nejen k nápravě, ale opravdu směrem k Božímu království.

V první řadě je třeba důrazně podtrhnout, že spiritualita úcty k Ježíšovu Srdci jako výraz niterného přátelského, ba v některých případech mystického snoubeneckého vztahu věřícího k Mistrovi z Nazareta není jedinou a povinnou cestou duchovního zrání. Toto hluboké přátelství a sjednocení může být vyjadřováno a prožíváno rovněž jinými způsoby. Leckdo bude mít obavy z určitého druhu laciného sentimentalismu, který může být spjat se symbolem srdce. Do hry evidentně vstupuje cit pro vkusnost, či nevkusnost. Znam řadu vynikajících a hlubokých křesťanů, kteří se nedomlí růženec, protože jim to nevyhovuje, a přece jsou to skvělí lidé a zralí věřící. Zkrátka a dobře, cestu úcty k Nejvyššímu Srdci nesmíme nikomu vnucovat, je

to specifická spiritualita, k níž je člověk v jistém slova smyslu povolán, a to na základě své osobnosti, svého životního příběhu a také určité formace. Ctitelé Nejsvětějšího Srdce by tudíž nikomu svou zbožnost neměli povinně ukládat a měli by s pokorou vnímat, že tento způsob prožívání vztahu k našemu Mistru a Pánu není jedinou možností. Z druhé strany ti, jimž úcta k Srdci Páně jako výrazový prostředek zcela nevyhovuje, by měli tuto cestu respektovat a tolerovat. Pokud by tedy někdo tyto taje srdce zesměšňoval, nebo dokonce karikoval, měl by se zamyslet, protože uvedené jednání by neomylně vypovídalo o okoralosti a neobřezanosti jeho vlastního srdce. Ten, kdo nerozumí, by měl zachovat takt, který bude jistě odměněn, protože mírou, jakou měříme druhým, bude nevyhnutelně neměřeno nám samotným.

Mělo by být zároveň zřejmé, že hovořit o tomto živoucím tajemství rozhodně není bez problémů, neboť ona úcta je tajuplným prožíváním. Jakmile z ní uděláme předmět našeho zkoumání a vypovídání, aplikujeme přístupy a metody, které nejsou tak docela v souladu s oněmi prožitky jako takovými. Zkrátka a dobře, tajemství velkého Krále přísluší intimita. Afektivně laděné výpovědi o zmíněných prožitcích nejsou srozumitelné tomu, kdo na čemsi obdobném sám nemá účast. Navíc se domnívám, že hovořit o těchto pokladech srdce přímo volá po vysokých literárních prostředcích a formách, po vrcholné poezii, což není dáno každému, a to včetně autentických mystiků. Mistři v daném ohledu byli například Bonaventura a také Jan z Kříže.

Hlavní inspirace obsažené v encyklice a jejich rozvinutí

Velmi mne potěšilo, že v nynější české verzi se již neobjevuje výraz „božské Srdce“, který se sice vyskytoval v textech některých mystiků z minulých staletí, což se projevuje také v příslušných citacích, jež v nynější encyklice shledáváme, uvedený výraz však nikdy nebyl aplikován

žádným z papežů. V církevních dokumentech se v originálních jazykových verzích hovoří o „Přesvatém Srdci“, „Nejsvětějším Srdci“. Výraz „božské Srdce“ by totiž mohl být zavádějící v tom smyslu, jako kdyby Ježíš neměl vlastní lidské srdce, lidskou duši, lidskou osobnost, což by zavánělo inklinací k herezi jménem apollinarismus. V českém prostředí se však s tímto výrazem operovalo dokonce i v nepřesných překladech starších papežských dokumentů, a tak se tato přemrštěnost v myslích českých katolíků hluboce zahnízdila.

Vynikající je zejména partie věnovaná dějinám úcty k Přesvatému Srdci, za kterou odborníci tuší pomocnou ruku odborníků z papežských univerzit a patrně také od starších otců jezuitů, protože posledně uvedená řeholní společnost tuto úctu po staletí pěstovala a skvěle rozvíjela. Ve zmíněné partii je srozumitelně a přístupně vysvětlen vynikající přínos nacházející se ve spiritualitě Terezie od Dítěte Ježíše. V dané souvislosti mne napadlo, že něco obdobného bychom mohli vykonat na poli dějin české spirituality. Konkrétně by to znamenalo projít spisy některých výrazných osobností minulosti a dohledat v nich to, jak pojímali a rozvíjeli úctu k Srdci Páně. Tato výzva míří nikoli výlučně, nicméně především na bratry jezuity.

Zde bych si dovilil uvést jeden postřeh, který jde nad rámec prezentovaného papežského dokumentu. Při četbě partií věnovaných novému prožívání úcty k Srdci Páně u svaté Terezie od Dítěte Ježíše jsem si uvědomil, že právě zde se nacházejí kořeny obratu v soteriologii, tedy nauce o spáse přinesené Kristem, který se odehrával v průběhu dvacátého století. Představy, podle nichž je třeba tšit Boží hněv, přinášet právnicky pojímané zadostiučinění tají jako sníh na jarním slunci a nahrazuje je mnohem správnější pojetí, které v kříži vidí projev fascinující lásky Trojjediného Boha a Muže z Nazareta. Důraz je kladen na to, že Velikonoční drama je zjevením tohoto úchvatného mystéria

a jeho vylitím do našeho života. S tím je spjata proměna naší představy Boha a následně také našeho sebepojímání a následného sebedotváření. Opět se ukazuje, že autentická duchovní zkušenost může být vynikající a ozdravnou inspirací pro systematickou teologii.

Metodologicky totéž jsem musel konstatovat v případě inspirativní síly stigmat svatého Františka v myšlení svatého Bonaventury, kterýžto církevní učitel je v encyklice několikrát zmíněn a citován. Tento vsutku tajuplný dotyk s mystériem Ukřižovaného následně přivedl Serafického doktora k jeho neskutečně komplexní a kompletní soteriologii a také k rozvinutí jeho myšlení v oblasti spirituality. Mimochoodem, Bonaventurovo pojetí stigmatizace, která byla nejprve vnitřní, vtištěná do mysli – srdce, a teprve následně sestupovala do masa a kostí jako výraz onoho vnitřního sjednocení s Ukřižovaným, má mnoho co do činění s mystériem Nejsvětějšího Srdce a našeho malého lidského srdce, i když Serafický učitel užíval jinou terminologii.

V encyklice se to sice marginálně objevuje, nicméně znalec Augustina a Bonaventury by očekával, že bude položen mnohem větší důraz na pojetí srdce jako mysli, která je obrazem Trojice, protože lidská mysl je celá pamětí, chápajícím intelektem a milující i citově naplněnou vůlí, což by odkazovalo na jedinou Boží přirozenost a osoby Otce, Syna a Ducha svatého. Ano, mysl – srdce je sídlem moudrosti nejenom lidské, ale především Moudrosti vtělené, moudrosti kříže, která se jeví jako Boží pošetlost, která však neskonalé překračuje veškeré lidské mudrlantsví. S tím pak souvisí překladatelský problém, který tkví v tom, že český výraz „cit“ je významově mnohem chudší než původní výraz „afekt“ pocházející z latiny. Afektivní teologie rozhodně není teologií lacině sentimentální, nýbrž v pravém slova smyslu sapienciální. Moudrost je totiž souběh paměti, chápání, zalíbení, prožívání. To je také prapůvodní význam teologie srdce

(*theologia cordis*). Pokud v této věci někdo tak říkajíc švindluje a předstírá, pravý sapienciální afekt to velmi záhy odhalí. Je to tedy jako s uměním, kde znalec popatří například na obraz, a ihned rozpozná originalitu, pravdivost, genialitu a odliší to od laciného a předstírajícího balastu.

Výroky o tom, že lidské Srdce Kristovo překypuje božskou i lidskou láskou, jsou bezesporu správné. Možná by se hodilo využít skvělý obraz, kterýrazil Origenes, když hovořil o lidském nitru, lidské duši našeho Pána. Podle zmíněného mistra a mučedníka lze tuto duši přirovnat k železu vnořenému do ohnivé výhně Boží lásky. Kristova lidská duše je touto láskou prostoupena, jakoby do ruda rozžhavena. Lidská duše vtěleného Syna nás tudíž miluje nejenom lidskou láskou, protože zároveň vyjadřuje a vyzařuje lásku celé Trojice.

Kam tedy pojednání o úctě k Srdci Páně patří? Je to pouze spiritualita v jistém slova smyslu uzavřená do sebe a oddělená od ostatních oblastí teologie? Je jednoznačné, že zde stojíme před specifickou zkušeností niterného poznávání vtěleného Slova, a proto daná partie patří do oblasti tak zvané spirituální christologie, potažmo soteriologie. Vtělený Syn nás evidentně uvádí do tajemství Trojice, a proto je třeba vzít v potaz i tento korunní aspekt mystéria víry. Do hry nevyhnutelně vstupuje rovněž Písmo, tedy biblické vědy. Naše přebývání v Kristu a jeho přebývání v nás je neodmyslitelně spjato s tajemstvím eucharistie, se sakramentologií. Pochopitelně tu jde rovněž o dějiny spirituality. Proměna našeho srdce pak evidentně ovlivňuje naše vnější jednání a postoje, pročez do hry vstupuje problematika společenství, církve, evangelizačního působení. To by byl systematickoteologický rámeček, do něhož je daná problematika zasazena a v němž by měla být vnímána na základě skvostného principu analogie víry. Ten říká, že mezi pravdami jediného tajemství víry nesmí být rozpor a že tyto pravdy začínáme hlouběji

chápat i prožívat, když trpělivě odhalujeme jejich vzájemnou propojenost.

V encyklice se pochopitelně hovoří rovněž o trojičním zakotvení úcty k Srdci Páně. Zde bych si opět dovolil rozvíjející poznámku. V představeném textu totiž vše zůstává jen a jen na rovině ekonomické Trojice. Schází zde konstatace, které znalci trojiční teologie a spirituality spontánně vytane na mysl, totiž že ony prožitky nacházejí svůj poslední základ v trojiční perichorezi, tedy v tajemství přebývání osob Trojice jedné v druhých dvou a opačně. Nosíme vtěleného Syna v srdci a on nese ve svém Srdci nás. Podobným způsobem prožíváme na mezilidské rovině rovněž vzájemná přátelství, hluboké porozumění, souznění, a to jako předchuť nebeského společenství svatých. Úcta k Srdci Páně je tedy podle mne cestou zacvičování do naší účasti na vnitřním životě Trojice a předjímkou eschatologické plnosti, která pak sestupuje do času a dělá z nás, s trochou humoru a nadsázky vyjádřeno, nefalšované agenty Božího království v tomto pochmurném světě, a to s oprávněním předávat život v plnosti.

Zdravě pojatá spiritualita úcty k Srdci Páně proměňuje naše postoje a působení

Mým cílem nyní určitě nebylo převyprávět ve zkratce obsah papežovy encykliky. Šlo mi spíše o probuzení zájmu přednostně o danou tematiku, proto také sděluji některé teologické postřehy jdoucí nad rámec encykliky, a také o okružní list, který je nám nyní doručen i v naší krásné a lahodné mateřštině a který rozhodně stojí za přečtení, i když délka textu je značná. Snad už by někdo mohl otcům ve Vatikánu vysvětlit, že se vzrůstajícím množstvím slov exponenciálně klesá dopad textu do života osob a církve, protože normální pracující člověk tohle zkrátka a dobře nebude schopen pozorně přečíst, natož vstřebat a promítat do vlastního duchovního života. Ve stručnosti tkví průraznost a pronikavost sdělování a sdílení. Ruku na srdce, a nepovídám tu už já sám přespříliš? Jak ale zastavit

pramen, který neuvěřitelnou silou tryská z hlubin vlastního srdce? To samé se asi přihodilo těm, kdo na encyklice pracovali. Zároveň jedním dechem dodávám: pro katolické teology a duchovní je to četba papežova dokumentu povinná. Určitě to nebude ztráta času.

Asi nejenom mne přímo oblažuje, když papež František velmi moudře podotýká, že ustavičné přeorganizování, v něž někteří bláhově stále věří, toho moc nezmuže. Bez duchovního života je každá vnější aktivita nevyhnutelně bezduchá, ba spíše proniknuta temným duchem světa a doby, kterou prožíváme. Náš boj není proti lidem, nýbrž proti zlým duchům, kteří se všemožně a nepřetržitě snaží o uchvácení našeho vlastního srdce a následné otrávení našeho vlastního i komunitního života. Kéž bychom na základě tohoto povzbuzení našli víc času, odvahy a energie napřené směrem do vlastního nitra, z něhož pak budou vyvěrat prameny živé vody v opravdu duchovním působení směrem do společenství církve a do světa. ■

Ctirad Václav Pospíšil

církev.cz | **E-shop**

PAPEŽ FRANTIŠEK
DILEXIT NOS
Encyklika o lidské a božské lásce srdce Ježíše Krista

**Od 20. března 2025 zakoupíte
na eshop.cirkev.cz**

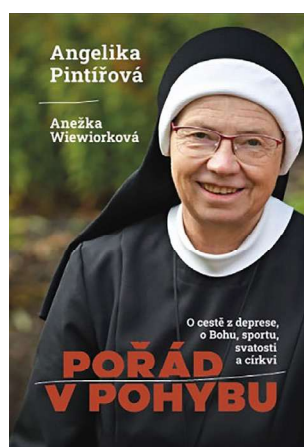

Četli jsme knihu...

Pořád v pohybu

O cestě z deprese, o Bohu, sportu, svatosti a církvi

Angelika Pintířová, Anežka Wieworková, Cesta – Brno 2024

Pozoruhodná kniha rozhovorů s boromejkou Angelikou, která má za sebou rozmanitou pracovní i duchovní cestu – od zdravotní sestry přes moderování v Českém rozhlasu po vychovatelku pro mládež ve výchovném ústavu. Nevšímá si u lidí jen úspěchů, ale každého pokroku. Velké pracovní nasazení a téměř stálá pomoc ostatním ji dovedly až k vyhoření a nutnosti se léčit, což nejdříve poznalo její oko-

lí, protože „člověk vidí na druhých jejich slabosti, a k tomu ještě na nich zrcadlí svoje chyby“. Z přetížení docházelo ke konfliktům, a proto své pracovní aktivity po uzdravení přeorganizovala. Několik myšlenek z knihy: Bůh se na nás nikdy nedívá skrz prsty. Nemusíme něčemu dostát, abychom mohli jít k Bohu.

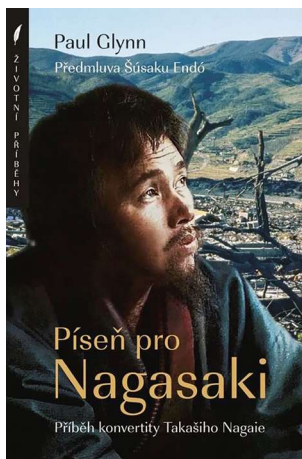
Při četbě této knihy se nezastavíte, jediné díky ukončení kapitol, rozhovor je natolik pestrý. Klidně se stočí k tomu, jak se dá přemýšlet o Bohu na fotbalovém hřišti, jaké má katolická církev poklady, které vás samotné ještě nenapadly, a třeba také, kdo by mohl být patronem proti workholismu.

Více zde

Píseň pro Nagasaki

Příběh konvertity Takašiho Nagaie

Paul Glynn, Paulínky – Praha 2024

Románový životopis lékaře, který začal svou modlitbu k Bohu jako experiment na základě čtení Pascalových myšlenek. Aby čtenář mohl rozumět, v jakém prostředí se tento muž pohyboval a jak dalekou cestu

ke Kristu musel urazit, autor popíše cestu křesťanství do Japonska (v 16. století) a také náboženství, která tam byla rozšířena. Nagai přežil jadernou katastrofu v Nagasaki a zbytek života (několik let) vzdával díky Bohu za všechno, co bylo, a souhlasil se vším, co má nastat. Na fotografiích se dívá do objektivu šťastný muž s perem v ruce, ačkoli tam už byl v důsledku ozáření těžce nemocen.

[Více zde](#)

Neztraťte svou korunu

Co se můžete naučit ze života krále Saula

Warren W. Wiersbe, Didasko – Kroměříž 2024

Tato útlá kniha je vlastně delším kázáním: na příběhu krále Saula ukazuje, kam vede nedůvěra k Hospodinu, netrpělivost a nečestnost, byť začátek jeho panování vypadal slibně. Saul v čele vojska přemohl nepřítele (Amónce),

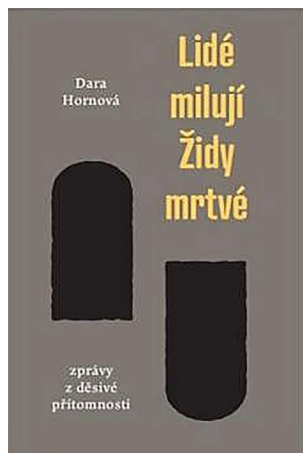
ale větší zkouška ho čekala až po vítězství, protože někteří lidé jím pohrdali. Skutečnost, že napoprvé dosáhl vítězství, byl jen začátek jeho

vlády. V bitvách s dalšími kmeny utrpěl porážku, ale původ zkázy byl uvnitř, kdy byl poražen ve svém duchovním životě. Ani za doby krále Saula nebyla žádná záruka, že příští generace bude uctívat Hospodina, navíc národu hrozilo vnější nebezpečí. Knižka, kde se pozvolna projevuje Saulův charakter, vede k poznání, že Bůh nás nikdy nepovolává, abychom byli oblíbení nebo měli skvělou pověst. Chce, abychom byli čestní a věrní. Potom nám dá vítěznou korunu. Pokud si nedáte pozor, za co se modlíte, Bůh může vaší prosbě vyhovět a nebude to pro vás dobré, ale postará se o vás, když mu dovolíte, aby byl vaším králem.

Lidé milují Židy mrtvé

Zprávy z děsivé přítomnosti

Dara Hornová, překlad Gita Zbavitelová, Kalich – Praha 2023

Autorka, jejíž židovský původ nebyl na pohled patrný, se od mládí setkávala s údivem, když ostatní poznali její náboženství a příslušnost k tomuto národu. Pro její okolí byli Židé zajímavou komunitou, která vymřela. Každý

Žid byl ale jako jiní lidé zasazen do rodiny, vztahů, přátel i nepřátel, každý měl své pochybnosti, povinnosti a chyby. V knize některé příběhy poznáme a některé budou zcela nové. Není zapotřebí obhajovat tento národ. Hrál velkou roli v mnoha odvětvích. Knihy, filmy, přednášky, muzea ukazují, že Židé jsou pro okolí pozoruhodní, zejména když už nemohou nic říci. Tato menšina hraje však stále velkou roli v představách jiných lidí na celém světě.

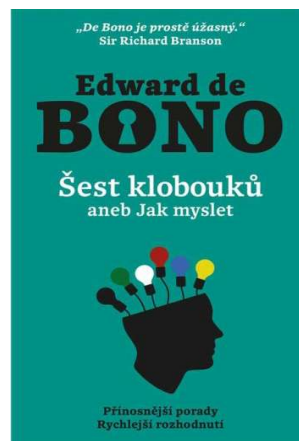
[Více zde](#)

Šest klobouků aneb Jak myslet

Přínosnější porady, rychlejší rozhodování

Edward de Bono, překlad Petr Jansa. Vydavatelství Dobrovský – Praha 2020

Dovolte mi citát z knihy: „Největším úskalím myšlení je zmatek. Zkoušíme toho totiž dělat moc najednou. Hrnou se na nás emoce, informace, logika, přání i kreativita. Jako bychom žonglovali s příliš mnoha míčky zaráz.“ Metoda šesti klobouků nám má pomoci správně se rozhodovat v měnících se podmínkách a díky různým barvám (nejlépe) skutečných klobouků si snáze zapamatujeme, na co se máme například při jednání, pracovní poradě soustředit. Klobouky poskytují formální rámec diskuse, jenž má zabránit tomu, aby se věcná debata zvrhla v povídání nebo dohadování.

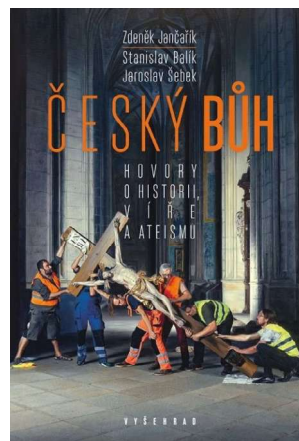

Český Bůh

Hovory o historii, víře a ateismu

Zdeněk Jančařík, Stanislav Balík, Jaroslav Šebek, Vyšehrad – Praha 2023

Autoři se v rozhovoru s předními historiky věnují cestám křesťanství v českých zemích – od příchodu křesťanství po vzepětí za vrcholného středověku, husitství, baroku, osvícenství i národnímu obrození. Pokračují dál přes složité 20. století až do současnosti, kdy po určitém vakuu náboženského vzdělávání už nešlo po roce 1989 naskočit do dříve používaných katechetických a pastoračních kolejí. Proměna společnosti je v 21. století tak velká, že se nabízejí pesimistické vize. Současní křesťané se pohybují spíše mezi nevěřícími. Musejí si obhájit, komu věří, a více

o tom promyšlejší a prožívají svůj vztah k Bohu. Kniha je doplněna rozhovorem s Miroslavem Heroldem SJ, s publicistou Janem Peňásem, filozofkou Terezou Matějčkovou a pracovníkem pohřební služby Petrem Cajzlem.

[Více zde](#)

Připravila dr. Miroslava Kordíková (AVE knihkupectví, Kroměříž)

církev.cz

E-shop

**Knihy a další sortiment zakoupíte
v Karmelitánských knihkupectvích**

eshop.cirkev.cz/prodejny

na e-shopu

eshop.cirkev.cz

nebo telefonicky

+420 731 633 355 (Po–Pá: 9.00–16.00)

Živá teologie

ŠÉFREDAKTOR

Pavel Černuška

REDAKČNÍ RADA

Pavel Černuška (předseda)

Pavel Frývaldský

Pavla Edita Herciková

Jiří Janalík

Tomáš Machula

Ctirad V. Pospíšil

+ Stanislav Příbyl

Veronika Řeháková

Příspěvky Živé teologie procházejí anonymizovaným recenzním řízením.

MANAŽER PROJEKTU

Martin Steiner

výroba, marketing, inzerce, předplatné
fermentum@cirkev.cz

GRAFICKÝ DESIGN, SAZBA

Pavel Vodička

VYDAVATEL

Česká biskupská konference

Thákurova 676/3, 160 00 Praha 6

www.cirkev.cz

VÝHRADNÍ DISTRIBUTOR

KatMedia, s.r.o.

Antala Staška 511/40, 140 00 Praha 4

<https://eshop.cirkev.cz/predplatne>

Termín pro odevzdání příspěvků
do příštího čísla: 20. 5. 2025

